

Cenjeni gospod Doropoljski!

Pošiljam Vam kratek spis, ki ga blagovolite objaviti v Vašem koticu. — Kaj nas uči svetovna vojna? Živimo v času svetovne vojne. Dan za dnevom se čuje o novih dogodkih. Življenje ni tako prijetno, kakor je bilo pred vojsko. Sedaj moramo biti bolj varčni, kakor smo bili preje, če hočemo živeti. Marsikak gržljaj kruha si moramo prihraniti. Otroci moramo biti bolj pridni, zato ker nam primanjkuje delavcev. Za prihranjene vinarje bi si rad kaj kupil, a nesem jih v šolo za naše vojake. Smilijo se mi ubogi vojaki, ker morajo biti vedno zunaj. Spoznal sem orožje, s katerim se bojujejo na suhem in na morju, v zraku in pod vodo. Svetovna vojna nas uči veliko novega. Če Vam je prav, bom še kaj pisal.

Pozdravlja Vas

Zupan Jernej
učencem IV. razreda v Št. Janžu.

Odgovor:

Dragi Jernej!

Prav, da si se oglašil. Vsi moramo pomagati, da dobojujemo vsiljeni boj zmagovito in slavno. Povsod so stiske, a tem lepša bo zmaga. Naši vojaki tudi zaslužijo, da jih podpiramo, kolikor moremo. Le kmalu se zopet oglesi.

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Danes sem se Vam namenila prvič pisati. Jaz sem naročena že drugo leto na Vaš list Zvonček, mi zelo ugaja. Jaz hodim sedaj v ponavl. šolo zadnje leto, ker kmalu izpolnim 14. leto, potem grem mogoče kam v mestno šolo, ker me veseli učenje. Jaz imam veselje do ročnih del, petja in pisanja, tudi drugo mi gre še precej dobro v glavo. Moj oče je bil pri vojakih, a sedaj je na dopustu za par mesecev. Jaz imam še enega brata in dve sestrici, ki so pa vsi mlajši od mene. Brat hodi v šolo 5. leto, a se nič rad ne uči. Sestra hodi v šolo 4. leto. Mlajša sestra pa prične hoditi v šolo čez 2 leti. Meseca februarja smo dobili šolska nazna-

nila. Moje je bilo še precej dobro. Upam, da bo izpustnica še boljša. Prosim, uvrstite te vrstice v svoj koticu.

Vam pošilja srčne pozdrave

Minka Suhadolnik
Prevalje pri Preserju.

Odgovor:

Ljuba Minka!

Že tvoja lična pisava razodeva, da imaš čut natančnosti, vestnosti Te dve lastnosti se raje muditi pri deklicah nego dečkih. Tudi moram pohvaliti tvojo spretnost v pravopisju. Gotovo ima vaša šola lepe uspehe, ako pišete vse učenke v ponavljalnici vaše šole tako dobro, celo izvrstno. Kdor zna tako dobro izražati svoje misli na papirju, že zna veliko. Zato treba mnogo vaje in potrpljenja, a trud je bogato poplačan že s tem, da človek tega ne pozabi nikoli. To je obleka, ki ostane vedno nova, biser, ki ne otemni, krepost, ki nas spremlja od mladosti do starosti. Navadno spremlja ta krepost odločne značaje. Želim ti torej samo sreče v bodočem učenju. Le naprej!

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Po dolgem času se zopet oglašam v Vaš cenjeni koticu. Sedaj obiskujem II. razr. c. kr. drž. višje realke v Ljubljani. V šoli me najbolj veseli risanje. — Tu Vam pošiljam dve sliki: „Babica pripoveduje“, „Nepoboljšljivi vinski bratec in njegova pametna koza“, da bi jih priobčili v „Zvonček“. Vljudno prosim za odgovor. Ali Vam smem gospod Doropoljski še večkrat kaj narisati?

Vas iskreno pozdravlja

Josip Valenčič
iz Ilirske Bistrice, dijak II. c. realke v Ljubljani.

Odgovor:

Dragi Josip!

Veseli me, da se večkrat oglesiš. Riske kažejo, da imaš res veselje do tega predmeta in pa tudi precej izvežbanosti. Umetniško zasnovana podoba potrebuje prav

toliko talenta, pa tudi natančnosti kot dobra pesem ali lepa povest. Prva in druga izraža lepo misel in lepi obliki. No, do umetniške samostojnosti ne dospe nikdo kmalu. Zato se le pridno uči in imej veselje z risbami. Ko pride čas umetniškega ustvarjanja, ti bo to služilo kaj izvrstno. Sčasoma pokaževa risbe tudi kotičkarjem. Le to sodim, da se bo zdelo marsikomu tako kakor da je tvoje risbe, ozir podobe že gledal nekje. Prestrogi pa, seveda, ne bomo. Le kmalu zopet kaj!

*

Spoštovani gospod Doropoljski!

V 11. številki Zvončka letnika 17. ste tako prijazno in šaljivo odgovorili nekemu radovednežu, kako globoko je morje in kako daleč so zvezde. Meni je pa brat pravil, da naša zemlja ni nič drugega kakor zvezda in da zvezde niso nič drugega kakor svetovi, kakršna je naša zemlja in da na njih živijo tudi živali, rastline in ljudje. Ker me pa brat včasih rad malo potegne, zato mu nič kaj ne verjamem. Za take učene knjige pa tudi ne vem; četudi bi vedel, jih ne dobim. Na Vaš kotiček se najbolj zanemem, da mi bo resnico povedal. Ali pa napišite v Zvonček kak tak spis. V šolo hodim samo popoldan par ur in spričevalo je še zadosti dobro.

S spoštovanjem ostajam Vaš vdani
Čibej Jožef,
učencec IV. razreda v Trbovljah na Vodi.

Odgovor:

Ljubi Jožef!

Kakor svedoči tvoj list si precej radoveden. Zato ni čudo, da te brat včasih malo potegne. To se ti zgodi gotovo že večkrat prej, nego boš prepričan, da ima brat prav. Zemljepisje in zvezdoslovje sta znanosti, ki se ž njimi bavijo učenjaki. Ti so nam razkrili v novejšem času mnogo dokazov, da so zvezde premičnice naši zemlji sorodni svetovi. Da, celo to, da je luna iz enakih tvarin kot naša zemlja. Mi jim seveda raje verjamemo nego da bi se sami bavili s takimi dokazi. Vsakdo ima drugačen posel in svoje misli drugod, ne pa v osrčju zemlje ali visoko v nebesnem prostoru. Otroci se mude v mislih v deveti deželi, v Indiji Karomandiji, med Palčki in Škrati ob toplem solneu materinske ljubezni, ki jim obseza ves svet. — Ko se zopet oglasiš, ti odgovorim, kako daleč je okolu naše zemlje.

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Tukaj Vam odgovarjam na vprašanje v 1 + 2 št. Očetu in bratoma se godi dobro. Domov so pisali, da so se italijanskim krogljam privadili in jim je dolg čas, kadar ne žvižgajo preko njihovih glav. Doma pa se nam godi kakor vsakemu, ki mu vsega primanjkuje. Vsi smo hvala Bogu zdravi.

Srčne pozdrave Vam pošilja

Viljem Ogorelec,

uč. II. razr. pri Sv. Barbari v Halozah.
Štajersko.

Odgovor:

Ljubi Vinko!

Tvoje pismo obseza danes precej novic, čeprav ne samo veselih. Vsekako sem uganil, če trdim, da se vam godi še navzlic pomanjkanju bolje nego očetu in bratoma na vojni. Zato pa moramo poizkušati, da kakorkoli lajšamo gorje našim vrlim branilcem domovine. Sličico tvojih dragih iahko vidijo danes na tem mestu tudi drugi kotičkarji.

*

Dragi svojci kotičkarja Viljema Ogorelca.

